

TĚŽEBNÍ ČINNOST

Jako těžební činnost se označují aktivity spojené se získáváním nerostných surovin, a to činností na povrchu i v podzemí. Ministerstvo životního prostředí má ve své kompetenci ekologický dohled nad těžbou.

Těžební činnost je významným zásahem do krajiny a životního prostředí v lokálním a někdy i v regionálním měřítku. Po roce 1989 zaznamenává hospodářský vývoj státu významné strukturální změny. V důsledku toho v letech 1990-1998 poklesla těžba nerostných surovin jak ve fyzickém, tak i finančním vyjádření o více než 38 %. Tržní ekonomika vedla k ukončení těžby ložisek, která bylo možno dříve exploatovat jen za cenu vysokých státních dotací. Byla ukončena těžba rud barytu a fluoritu. Došlo k významnému omezení těžby uranových ložisek a byla zastavena těžba v řadě uhelných revírů. Úměrně tomu se snížila ekologická zátěž spojená s touto činností.

Z hlediska závažnosti dopadů těžby, úpravy nerostných surovin a stavebních zásahů na stabilitu horninového prostředí je pořadí jednotlivých zásahů následující:

1. těžba a zpracování energetických surovin (uhlí a uranu),
2. těžba stavebních a nerudných surovin,
3. těžba v chráněných krajinných oblastech,
4. sesuvná a poddolovaná území, stará důlní díla s úniky metanu.